

pärskettä
1.65

pääkirjoitus n:o 1
PETÄJÄISTÄ

Ja tapahtui, ettei monikaan puhunut meille virallisesta ulkopoliittisesta suuntauksesta eikä koululaisten tai yleensä poliittikoimisen suuntautumisesta siihen. Kaikki saattoi johtua ehkä liiankin tunnepörräisestä asennoitumisesta realiteetteihin. Silloin monet meistä kalpasivat tietoa ja edellyttivät objektiivisuutta.

Kaikkihan tunnemme lakipykälän, joka tuiki selvästi ilmaisee meidän osuitemme yhteisten asiain hoidossa. Usein tulee eteen tilanteita, jolloin tähän pykälään nojaten estetään koululaisten julkinen kannanotto johonkin poliittisuontoiseen seikkaan. Tiedämme, että varsinkin teinilehdistö usein joutuu mainitun tilanteen eteen. Näinollen lienee paikallaan arvioida ko. pykälän funktiota nykyisessä maailmanajassa. Viime sodan jälkeisinä vuosinahan Suomi joutui olemaan voimakkaassa vieraan vallan valvonnassa. Valvojien hyvässä muistissa olivat vielä sotaa edeltäneiden aikojen voimakkaasti oikeistomieliset järjestöt, joissa varsinkin koululaisten toiminta oli erittäin vilkasta. Nämä järjestöt lakkautettiin. Näissä oloissa syntyi myös jollain tavoin loogisena kielto koululaisten poliittikoimista. Pelkästään nykyisten olosuhteiden poikkeavuus asettaa kyseenalaiseksi poliellon asiallisuuden. Missä määrin sitten koululaisten lopulta poliittikkaa tarvitsee, on jo uskon asia - kukapa nyt tuosta enää mittlelemään. Selvää lienee kuitenkin, ettei vetoaminen pelkkään lain kirjaimeseen tässä tapauksessa enää riitä perusteluksi. Mutta vaikka toisaalta pitäytyisimmekin Suomen lain asettamissa rajoissa, liittyy ko. ongelmaan elimellisesti muuan käsite, joka kaipaisi huomiota.

Virallinen ulkopoliittinen suuntaus on koululaismaille ensi alkuun sangen vieras termi. Sehän on totuttu sijoittamaan eriasteisiin juhla- tai maljapuu-

pärskeitä

67. vuosikerta

julkaisija: stl/helsingin

lyseon teinikunta

pää: leht. timo tenhola

vastaava: pekka aarnio

toimitus: kari kettula

riku räihä

lauri ranki

taitto: martti launis

piirroksset: ilikka rusanen

kansi: jukka häyrinen

ilmoitukset: pekka laine

levikki: timo lampila

ROTAPAINO OY HELSINKI 1965

KARI MAUNSTEN

heisiin. Mutta se on kuitenkin seikka, joka koskettaa yllättäväinkin läheltä meidän jokapäiväisiä kannanottojamme naapurimaistamme ja kauempaakin. Kuiten hyvin tiedämme, on virallisessa ulkopoliittisammme erittäin keskeisenä hyvät ja luottamukselliset suhteet Neuvostoliittoon - nk. Paasikiven-Kekkonen linja. Nimenomaan tämä linja olisi meidän koululaisina huomattava, koska on kysymys koko Suomen kansan asennoitumisesta periaatteessa. Syytä silloin tällöin pyydähdytään kysymään, onko kyseessä tosiaankin myös käytännössä koko kansan ulkopoliittikka. Lukuisat poliittiset puolueemmehan ovat, sisäpoliittisista ristiriidoistaan huolimatta hyväksyneet virallisesti ko. suuntauksen. Kuitenkin on selvää, että useiden sodan kokeneitten ihmisten mielistä on mahdotonta karsia negatiivista suhtautumista Neuvostoliittoon, koska se useimmilla lähtee täysin tunnepitoiselta pohjalta ja kuuluu jo niin erotamattomasti heidän mentaliteettiinsa. Me tämän polven koululaiset edellytämme kuitenkin julkisuudessa pitävyyttä objektiivisuudessa.

On syytä tutkia, miten koulu maailmassa poliittikoiminen ja virallinen ulkopoliittikka suhtautuvat toisiinsa. Murheellista on, että niin usein nämä käsitteet sulatetaan toisiinsa. Meidän tulisi oppia, että suhtautuessamme myönteisesti Neuvostoliittoon emme suinkaan harrasta poliittikoimista tai jotain muuta kiellettyä hedelmää, vaan olemme ennen kaikkea puolueettomia - toimimme koko kansan periaatteessa omaksuman asenteen mukaisesti. Pidämme myös vastakkaisista kannanotoista, mutta pitävyydymme objektiivisuudessa.

vastaava

pääkirjoitus n:o 2
KATAJAISTA

"Pärskeitä on Ressun sairasmaies" Sairasmaies kaipaa lääkkeitä. Vaikein ongelma on heti

alkuun Pärskeiden aseman tulkinvaraisuus. Pärskeitä ei suinkaan ole suoraan verrannollinen muihin teinikuntien äänenkannattajiin, vaan sillä on aivan oma funktionsa. Toisaalta se ei ole myöskään suoraan verrannollinen Norssin Veikkoon.

Sääntöjen mukaan Ressun teinikunta julkaisee "Pärskeitä"-nimistä lehteä. Lehti on näinollen teinikunnan äänenkannattaja. Tämä on käytäntö yleensä muidenkin koulujen vastaavissa julkaisuissa. Norssin Veikko-niminen lehti tekee kuitenkin poikkeuksen. Se on lakimääräisestikin "jokaisen norssin oma lehti". Pärskeitä on käytännössä Veikkoa vastaava. Käytäntö juontaa alkunsa luultavasti monitettujen Pärskeitten syntyvaiheilta asti. Tämä välttäjän asema asettaa toimituksen useasti pulman eteen, missä määrin lehden tulisi pitäytyä Ressun keskeisyydessä ja taas toisaalta seurata muualla teinimaailmassa ilmeneviä linjoja. Jälkimmäinen puoli on toimituksen henkilökohtaisista intresseistä johtuen luonnollisesti korostetuin pinnalla. Tietty haparoivuus mentaliteetissa on omiaan kuitenkin heikentämään lehden tasoa.

Tämä lehti on kuten edeltäjänsäkin sairaaloloinen. Degeneroituneisuus jollain tavoin löyhkää sivulta. Kokoomus on muuttumaton. Toimituksen oma mentaliteetti on korostetusti esillä miltei kaikissa kirjoituksissa. Kannanottoja ei tule automaattisesti so. sääntöjen pykälä: Toimituksen on julkaistava kaikki sille annetut kirjoitukset, on käytännössä tarpeeton.

Uutta verta kaivattaisiin. Se taas vaatisi aktiivisuutta, jota ei ressuissa ole. Pärskeiden sairaalolaisuus on näinollen välittömästi verrannollisen toimituksen sairaalolaisuuteen ja välillisesti jokaisen muun ressun tilaan. Eiköhän vain joka kuun ensimmäisenä keskiviikkona koulussamme ole tohtoriseitä tavattavissa.

vastaava

koulutie

Ressun 75-vuotisjuhla lähestyy. Merkkivuoden juhlallisuuksia valmisteleva toimikunta on tehnyt päätöksen myös erikoisen juhlateoksen julkaisemisesta. Teoksen toimituskuntaan kuuluvat seuraavat koulun entisistä oppilaista: taiteilija Asmo Alho, prof. Erkki Kuujo, maist. Leo A. Pennanen, prof. Vilho Suomi, prokuristi Osmo Taka ja kirjailija Arvo Turtiainen, viimeksi mainittu päätoimittajana. Koulun opettajakunnan edustajana kuuluu toimituskuntaan lisäksi lehtori Antero Penttilä.

Seuraavassa juhlateosta koskeva haastattelu, jonka lehdellemme on myöntänyt teoksen päätoimittaja, kirjailija Arvo Turtiainen:

- Olemme kuulleet, että toimituskunnan tarkoituksena on saada aikaan aivan uuden tyyppinen juhlateos tai kouluhistoriikki, mikä siitä nyt sitten tuleemme tarkalleen tiedä. Kertoisitteko meille minkälaisesta teoksesta oikein on kysymys.

- Kysymys on todella uuden tyyppisestä kouluhistoriikista tai juhlateoksesta, minäkään en osaa ainakaan vielä sanoa mikä siitä loppujen lopuksi tulee. Kirjaahan ei voida rakentaa niin kuin taloa-tukeen tehtyjen piirustuksien mukaan. Kirja rakentuu omista aineksistaan, ja tämän kirjan kohdalla ollaan vasta aineksien keruuvalheessa. Perussuunnitelmaista voin kuitenkin kertoa.

Kouluhistoriikit tai juhlateokset merkkivuosien kunniaksi rakentuvat yleensä tunnetun kaavan mukaisesti: vuosilukuja, asiatietoja, opettaja- ja oppilasmatriikkelit valokuvineen. Milloin koulua laajennettiin, milloin valmistui se ja se lisärakennus jne. jne. Arvokkaita tietoja sinänsä, mutta yleensä luettavaa, johon tuskin palataan sen jälkeen, kun kirja on saatettu julkisuuteen, levitetty ja haudattu vanhempien ja nuorempien oppilassukupolvien kirjahyllyihin. Kouluhistoriikeissa on yleensä se vika, että niissä esitellään koulut ikäänkuin ne olisivat jonkinlaisia muusta elämästä täysin erillisiä ilmiöitä, asiotta sinänsä. Ja kuitenkin jokainen koulu on aina elimellinen osa ympäristöään, aikaansa ja niiden ihmisseuraita, historiallisessa katsannossa kokonaisen aikakausien ja sukupolvien ilmentymiä. Oman koulumme historiassa voidaan jo pelkän koulun nimessä tapahtuneen muuttumisen perusteella erottaa kolme toisistaan suuresti eroavaa ajanjaksoa, Helsingin Suomalaisen Realliyseon aika 1891-1914, Helsingin Suomalaisen Lyseon aika 1914-1950, ja lopuksi 1950 alkanut Helsingin Lyseon parhailtaan jatkuva ajanjakso. Kun syvennyy näihin vuosilukuihin, niin suorastaan hämmästy, millä

tarkkuudella ne osuvat ennen vuosisadan vaihdetta alkaneen ja tähän päivään jatkuneen yleisen historiallisen tapahtuman eräisiin ratkaiseviin käännekohtiin. Ensimmäinen jakso päättyy vuoteen 14. Siitä alkaa sotien, vallankumousten, valtavien yhteiskunnallisten mullistusten ja kiihkeä tieteen kehittymisen aikakausi. Nykyinen atomifysiikan aikakauden porttien voidaan lopuksi katsoa avautuneen juuri 50-60-lukujen vaihteella. Nimesseä tapahuneet muutokset eivät varmastikaan ole pelkän sattuman sanelemia, niihin on olemassa perustellut syynsä. Yksi on kuitenkin säilynyt yhteisenä jokaisessa nimen muutoksessa, kotipaikkamääritys Helsingin. Ressun historia onkin aina myös Helsingin historiaa, taustanaan ja ilmapiirinä ajassa tahtuneet muutokset.

- Tarkoituksenne on siis koulustamme ja sen vaiheista kertoessanne kertoa myös Helsingistä?

- Aivan oikein. Helsingin tuli varmasti hyvin toimeen ilman Ressua, mutta Ressua emme voi edes kuvitella ilman Helsingin. Koulun oppilaskunnan valtaenemmistön ovat aina muodostaneet tämän kaupungin kasvatit, Stadin kunnat, Sörkän, Brunssan, Röban, Tölikin, Krunan ja muiden kaupunginosien pojat. Koulu ja koti, koulu ja kotiseutu merkitsevät elävää yhteyttä. Kertoessamme toisesta meidän on kerrottava myös toisesta. Jos onnistumme tässä yrityksessämme, saattaa käydä niin, että saamme aikaan teoksen, jolla on merkitystä ja kantavuutta laajemminkin kuin vain kouluamme ajatellen, että tulemme luoneeksi teoksen, jota lukevat muutkin kuin vain ressulaiset, kappaleen elävää kulttuurihistoriaa.

- Miten olette suunnitelleet tällaisen teoksen toimitustyön, kuka sen kirjoittaa?

- Ensi kädessä teoksen onnistuminen riippuu ainehistosta minkä saamme kootuksi. Sen täytyy olla monipuolista, sitä on oltava paljon, ja laatuun on jo alusta lähtien kiinnitettävä erikoista huomiota. Ainehiston kokoamistyö suoritetaan kollektiivisesti, kyselyin, haastatteluin, tilatun kirjoituksen jne. Sen jälkeen on valikoimain ja seulonnan vuoro. Sitten alkaakin vaikein vaihe, stillisointi, kokoaminen, yhteen liittäminen.

- Voisiko teinikunta olla jotenkin avuksi tässä työssä, esimerkiksi aineistoa koottaessa?

- Aivan varmasti, ja olisimme sitäpaitsi erittäin kiitollisia tällaisesta avusta. Koulun arkistoissa, oppilaskunnan vanhoissa julkaisuissa on varmasti paljon käyttökelpoista materiaalia. Kaikki kelpaa, vanhat valokuvat, kouluvitsit, muistelmat opettajista, tarinat yksityisten oppilaiden merkittävistä tempauksista. Teinikunta voisi perustaa keskuudessaan vaikkapa jonkinlaisen apotoimikunnan, joka ottaisi tehtäväkseen koulun ja oppilaskunnan vanhojen arkistojen penkomisen. Joukossamme on varmasti monia sellaisia, jotka ajattelevat elämäntehtävään sanomalehtityötä tai historioitsijan uraa. Tällainen työ olisi opettavaa pohjakoulutusta.

- Voimme ottaa asian esille teinikunnassa. Onhan kysymys koulustamme.

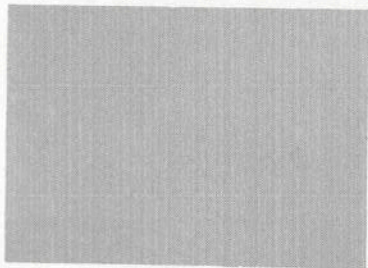
- Koulusta kylläkin, mutta laajemmista yhteyksissä: yhteydessä koulu-kotiseutu, meidän kielilämme Ressu-Stadi. Siksi olemme valinneet historikkimme työnimeksi nimen Koulutie. Se merkitsee matkaa Helsingin eri puolilta, eri kaupungeista Vanhaan Ressuun Kalevankadulla. Monien ressulaiskuvien matkaa jatkuvasti kasvojan uudistavassa ajassa ja paikassa jatkuvasti elävän, muistettavan kuvan siitä matkasta.

"Moraalinen varustautuminen, engl. Moral Re-
armament (MRA), Frank Buchmanin 1938 alullepa-
nema, Oxfordin ryhmäihikkeen jatkoksi syntynyt,
maailman sosiaalisen, taloudellisen ja poliittisen
ajattelun ja toiminnan uudistukseen kristinuskon hen-
gessä tähtäävä liike".....(Otavan Iso Tietosanakirja)

MRA ideologian kaksi naamaa

"Joku MRA:n tapainen ideologia tekee ihmi-
misestä entistä itsekkäämmän." "Tuohan alkaa
mennä jo MRA:maisuuteen..." "Tuossa normaaleja
kannanottoja jokapäiväisessä keskustelussamme.
Mikähän on moinen liike, kun me niin helposti nuo-
dostamme siitä itsestään selvän käsittelen - mah-
dammeko tietää siitä mitään - tuskimpa, joku meis-
tä ehkä on saattanut lukea Jacob Palmén kirjan
"MRA - mikä se on", jonka jälkeä onkin arvi-
oinni tuiki yksinkertaista - objektiivisuus vain on
jäänyt varjoon - tuskimpa edelleenkin mitään tie-
dämme. Tämä on loogista, sillä onhan ihikkeen toi-
minta varsinkin Suomessa tietyn mystisen verhon
peittämää, joka osataan johtuu taas siitä, että toi-
minta täällä on vasta alkuvaiheessaan. Toisaalta on
Suomessa ilmestynyt jo 14 vuosikertaa Moraalinen
varustautuminen - Tiedotuslehti-nimistä lehteä, jota
julkaisee Moraalisen varustautumisen tuki-säätiö.
Tähän mennessä se on ollut kuitenkin vain ly-
hyistä kurtositeeteista koostunut itsetarjottus. Lä-
hikkeen toiminnasta ja periaatteista.
Ideologiaa on kaksi naamaa. Toinen on itse
puhtaaksi viljelty idea, jonka puolesta taisteillaan,
toinen on ideologia, jota sovelletaan tässä taiste-
lussa. Moraalisen varustautumisen ensimmäinen
naama on lyhyesti sanottuna pyrkimys ehdottomaan
rehellisyyteen, ehdottomaan puhtautteen, ehdottomaan
epäitsekkyyteen ja ehdottomaan rakkauteen. Huo-
maamme yhtäläisyydet Vuorisaarnaan. Attribuutin,
ehdoton, poikkeuksellisen korostaminen antaa
teeseille kuitenkin persoonallisen leiman. Tämä
"neijän ehdottoman" idea on eittämättä eettisesti
korkeatasoinen. Onhan alvan yksinkertaisakin lo-
gikkaa käyttäen selvää, että jos kaikki ihmiset
täyttäsivät nämä ehdot, olisi maailmanrauha tur-
vattu, taloudellinen kasvu nopeutuisi ja ihmiset
ollisivat keskimäärin onnellisempia. Idea on siis
vilpittön ja tähtää yksilön ja yhteiskunnan jalosta-
miseen. Näinollen siihen tulisi suhtautua ainakin

positiivisesti, ellei välttämättä halua aktiivisesti taistella asian puolesta. Tällainen kulttuurioptimismi on kuitenkin täysin utopistista ja jopa kristinuskon perisyntikäsittyksen vastainen (k.s. I. kappale). Mutta nämä pienet ristiriidat ovat kohalokkaita toista naamaa ajatellen.

MRA:n toinen naama on tosiaan aika synkkä. Näkyvimmit piirteet ovat yhtäaikaan kommunisti ja fascistisi. Machiavellismia soveltaen on edellä mainittuja ideologioita käytetty esikuvina levitettyssä moraalisen varustautumisen atetta. Tärkein keino on solutus. Yhteiskunnan johtavien paikkoihin si- joitetaan liikettä kannattavia henkilöitä. Vähitellen pyritään saamaan koko poliittisen elämän, elinkei- no- ja kulttuurielämän johto MRA:n käsiin, mitä kautta pystytään vaikuttamaan koko kansan mieli- pi- teen muodostukseen. MRA on eittämättä epädemok- raattinen järjestö, vaikka suhtauduttaisiinkin tiety- lä varauksella Palmén 15 teesiin MRA:n yhtäläi- syksistä muihin epädemokraattisiin liikkeisiin. Jo pelkästään machiavellistinen linja aatteen eteen- päinviemisessä riittäneen näytöksi. Hivenen aikai- semman kanssa ristiriidassa on MRA:n voimakas antikommunistisuus. Liike on syyttänyt kommuni- teja jos mistä, ja lopulta ei ole syytetty enää kommunisteja, vaan on syytetty piirtejä, jotka mo- raalittomuudellaan saavat aikaan rangastuksia pa- himman: kommunistin levittämisen k.o. maahan. Tässä puolesta on kyllä aivan viime aikoina suori- tettu uudelleenarviointia, joten kehitystä näyttää hiijalleen alkavan tapahtua. Murheellisinta MRA:n toisessa naamassa on kuitenkin kristinuskon sekot- taminen liikkeeseen. On jossain määrin halpamais- ta käyttää hyväkseen kristittyjä vetoamalla Vuori- saaraan ja kristilliseen etiikkaan yleensä, kun lii- ke ei kuitenkaan ole missään mielessä kristillinen, vaan on Intiassa hindulainen ja Arabiassa muha- mettilainen, ja kun liike kristinuskostakin ottaa vain sen toisarvoisen, lakipuolen jättäen huomiotta usko- sovitus- ja armonkäöalat tyystin. Suurin ongelma MRA:laisille itseilleenkin on suhtautuminen suku- puolikkyyksin varsinakin avioititossa. Jätämme tämän kuitenkin omaan arvoonsa ettei jo ennentäänkin synkkä arvio mustuisi vielä enemmän. Muistamme-

H. EURAMO:

miles davis a man walking on the egg- shells

"Kukaan kriitikko ei pysty arvostelemaan mi-
nua yhtä hyvin kuin minä itse, koska minuuteni on
liian suuri voidakseen soittaa mitään huonoa". Sa-
moin eivät varmaan ajatelleet ne jazzmuusikot,
joiden jamsseioneissa Miles Davis, sama trumpe-
tisti, joka nyt antaa itsestään ylläolevan lausunnon,
pari vuosikymmentä sitten tapasi käydä. Yleisesti
häntä pidettiin vain keskinkertaisena muusikkona.
Eräiden mielestä hän soitti trumpettiaan jopa kur-
jasti. Kuitenkin Charlie Parker, bebopin ja mo-
dernin jazzin edelläkävijä, joka tarjosi nuorelle
Davisille trumpetistin paikkaa kvintetissään, tajusi
sen lahjakkuuden, joka Davisin soitossa piili. Par-
ker piti häntä yhtä suurena nerona kuin itseään.
Vaikka Parker vaikutti Davisin soittoyliin, oli
tämä liian monipuolinen muusikko rajoittuakseen
yhteen tyyliinsuuntaan. 40-luvun loppuvuodet olivat
Davisille taiteellisen kasvun aikaa. Hän teki vuosina
1949-50 levytyksiä, joista katsotaan cool-tyylin
alkaneen. Coolia voidaan luonnehtia kiinkottomaksi,
rauhalliseksi, viivytellen iskun jäljessä roikkuvaksi
ja kuitenkin vapautuneen svengin tunteeseen pyr-
kiväksi jazziksi. 50-luvun puolessa välissä Davis
perusti ehkä kuuluisimman yhtyeensä, johon kuu-
luivat hänen lisäksi John Coltrane (tenorisax.)
Paul Chambers (basso) ja Philly Joe Jones (rum-
mut). Tähän kvintettiin liittyi myöhemmin Cannon-
ball Adderley (alttosax.). Tämän sekstetin tekemät

levytykset lienevät merkittävimmit Davisin tähän
asti tekemistä. 50-luvun lopussa Davis teki myös
joukon huomattavia levytyksiä Gil Evansin suuren
orkesterin kanssa.

Davisin soittoyli on luonteenomaista hänen
persoonallisuudelleen. Se on mietiskelevää, si-
säänpääntynyt, usein ujoakin. Davis on ajat-
telija. Hänen soittonsa on pidättyväistä. Hän
ei kosiskele yleisöään pateettisilla, musiikillisesti
arvottomilla fraaseilla, vaan hänen soolojaan hallit-
sevat pitkät, melodiset linjat, joista kaikki turha on
karsittu pois. Hän ei soita ääntäkään, ellei sillä ole
jotain sanottavaa. Hän saattaa myös ylittää ne ta-
vanomaiset rajat, jotka harmonia asettaa improvi-
soinnille. Huolimatta hänen musiikkinsa pidättyväi-
syydestä ja ehkä vaikeatajuisuudestakin, aistii kuun-
telija silti sen musiikillisen voiman, joka kätkeytyy
Davisin trumpetin lyyrillisen äänen taakse. "A man
walking on the eggshells" on amerikkalainen jazz-
kriitikko Leonard Feather sanonut kuvaavasti Da-
visin soittoylistä. Samoin kuin Davis on kehittänyt
täysin oman tyylinsä, josta hänet on helppo tunnistaa,
samoin hän on löytänyt myös oman erittäin puhtaan
ja pehmeän lähes vibraattottoman äänen, joka on
yhtä tärkeä ilmaisukeino hänen musiikissaan kuin
rytmi ja melodinen sävelkulkku. Hän on sovelluttanut
vaihtelevan äänenväriin suuria mahdollisuuksia
etenkin levyttäessään Gil Evansin suuren orkesterin

kanssa. Äänenväriin käytöstä on myös hyvä esimerkki levytyks Davisin säveltämästä musiikista ranskalaiseen elokuvaan: "ASCENSEUR POUR L'ECHAFAUD."

Huolimatta menestyksestään ei Davis ole koskaan saavuttanut suuren yleisön suosiota. Voidaan ehkä väittää, että syy on hänen musiikkinsa epäkaupallisuudessa ja vaikeatajuisuudessa. Toisaalta on olemassa joukko ihmisiä, jotka ihailevat Miles Davisin musiikkia, mutta eivät hänen persoonallisuuttaan. Davisia voidaan verrata "urheilijadiivohin". Häntä on kutsuttu "jazzin ongelmapojuksi". Hänen suhtautumistaan yleisönsä on moitittu. On sanottu, että hänen asenteensa muihin on kiivas ja kärsimätön. Hänen "ylimielisyytensä" voitiin todeta hänen vieraillessaan Helsingissä viime syksynä. Hän tuskin vilkaisi kertaakaan yleisönsä. Pientä hymyä tai kumarusta yleisöön päin oli turha odottaa. Soolojensa välillä hän vaikutti kiusaantuneelta ja piteli korviaan osoittaakseen mieltään huonon akustikan vuoksi. Davisilla itsellään on tosin vastaus tähän; hän on muusikko eikä yökerhoartisti, klovni tai Setä-Tuomo, joidenka yleisö odottaa viihdyttävän itseään. Koko juttu on fifty-fifty-kauppa, jossa hän soittaa ja muut kuuntelevat. Jos hän tekisi enemmän, saisi yleisö enemmän kuin mistä maksaa. Syy siihen, miksi hän kävelee lavalta soolonsa välillä on se, ettei hän halua häiritä toisia muusikkojaan näiden improvisoidessa.

Etelä-Vietnamista on 4/5 kommunistikapinallisten käsissä. Taistelu raivoaa verisenä. Tätä kirjoitettaessa N-liiton pääministeri Kosygin neuvottelee Hanoissa, ja on viimeisten tietojen mukaan luvannut antaa Pohjois-Vietnamille kaikkea mahdollista taloudellista sekä aseellista tukea. Amerikkalaisten lähteiden mukaan Vietkong-sissit ovat tehneet tänään 7/2 suurimman hyökkäyksensä koko Vietnamin sodan aikana.

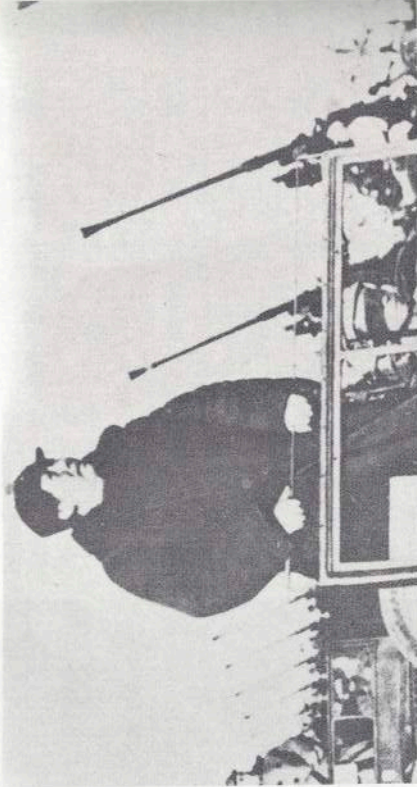
Tilanteen Etelä-Vietnamissa yhä pahentuessa laajenee sissisota myös Borneon viidakoissa. Laosissa ja Thaimaassa kapinoidaan. Intian ja Kiinan rajoilla jatkuu piinaava jännitys.

Suuren kriisin suuri ratkaisu lähestyy.

Japanin nopeasti luotu imperiumi, joka käsitti käytännöllisesti katsoen koko Kaakkois-Aasian murskattiin 20 vuotta sitten. Yhdysvallat miehitti Japanin ja yhdessä liittolaistensa kanssa hallitsi Kinaa, Taka-Intiaa ja Itä-Intian saaristoa. Vuoden 1945 jälkeen on tilanne kuitenkin suuresti muuttunut. Punainen lippu nousi Kiinan ylle tammikuussa vuonna 1949. Kauko-Itää järjestyttävä vallankumous oli alkanut. Talonpojat kapinoivat ja kommunisti-armeijat työntyivät murhaavalla vauhdilla eteenpäin. Kuomintang-joukot perääntyivät hajalle lyötyinä. Melkein välittömästi Kiinan kansantasavallan perustamisen jälkeen alkoivat levottomuudet Koreassa ja Indokiinassa. Muodostettiin Pohjois-Vietnamin ja Pohjois-Korean kansantasavallat.

Kiinan nousu maailman kolmanneksi suurvallaksi oli yllättävän nopea. Muutamassa vuodessa vajanaisesta ja riitelevästä maasta oli luotu ensimmäinen suuri sotilasvalti, suorastaan epäinhimillisellä

TILANNEKATSAUS

Mao Tse-tung at Peking victory parade in October 1949. Stronger and more influential in 1964

raivolla se rakensi itselleen nykyaikaisia teollisuutta. "Suuren harppauksen" epäonnistuminen merkitsi takaiskua. Neuvostoliiton avun loppuminen 1960-luvun alussa oli sekin raskas tappio.

Kiinaa kohdanneet vakavat taloudelliset vastoinkäymiset ja ristiriita N-liiton kanssa eivät ole kuitenkaan heikentäneet tämän idän jättiläisvaltion kasvavaa vaikutusvaltaa kaikkialla kehitysmaissa, eritoten Aasian ja Afrikan köyhiissä valtioissa. Kiina on myös alkanut kehittää suhteitaan mm. Ranskan ja Japanin kanssa. Japanin ja Kiinan välisen kehitys tulee lähitulevaisuudessa olemaan äärimmäisen mielenkiintoinen. Japanissa on vahvistunut Yhdysvaltain vastainen mieliala. Sodan jälkeen valmistettu kansallisuusaate alkaa hitaasti nostaa päätänsä. Saman aikaan on huomattu se tosiasia, että ellei pian saada uusia markkina-alueita on Japanin teollisuus ennennäkemättömien vaikeuksien edessä. Luonnollinen ratkaisu Japanin pulmille olisi tietenkin kaupankäynnin lisääminen Kiinan kanssa. Japanin pääministeri antoikin Washingtonissa käydessään presidentti Johnsonin ymmärtää, että kauppa Kiinan kanssa tullaan lisäämään USA:n vastalauseista huolimatta.

Indonesian ja Kiinan arvellaan tehneen salaisen sopimuksen Kaakkois-Aasian jakamisesta. Ainakin on selvää, että Kiinan ja Indonesian lähentyminen ei johdu pelkästään Indonesian erosta YK:sta. Kiinalle Vietnam ja Indonesialle Malesia. Eikö se tuntuisi luonnolliselta? Kiina tukee Pohjois-Vietnamiä ja Etelä-Vietnamin sissejä. Amerikan ylläpitämä Etelä-Vietnamin armeija on kärsinyt suuria tappioita. Aika työskentelee Yhdysvaltoja vastaan.

Sissien tuhotyöt suurenevat päivä päivältä. Yhdysvalloille on tullut aika ratkaista Vietnamin kysymys. Kiinalaiset ovat kuitenkin jättäneet Johnsonille vain kolme ratkaisumahdollisuutta:

I vetäytyminen Vietnamista

II sodan laajentaminen P.-Vietnamiin

III yleismaailmallinen sota

Minkä ratkaisun USA valitsee?

Maailmanrauhan säilyminen tulee riippumaan Kaakkois-Aasian kriisin ratkaisusta. Sodanvaara tulee lähipäivinä ja -viikkoina lisääntymään vaikka lopullinen ratkaisu olisikin rauhanomainen. Yhdysvaltain on saavutettava edes jonkinlainen neuvotte-luasema voidakseen kunnialla vetäytyä Etelä-Vietnamista.

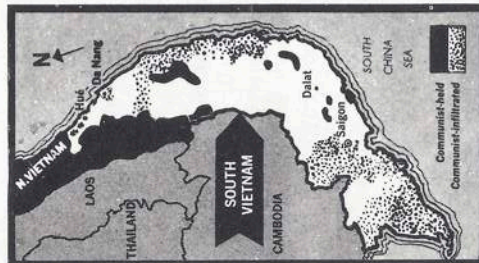
Kosyginin lausunnosta Hanoiissa on ehkä hie-man liian aikaista tehdä johtopäätöksiä. Tuntuu kuitenkin siltä, että N-liitto aikoo Vietnamin kysymyksessä asettua ns. kiinalaiselle linjalle. Yhdysvaltain kostohyökkäykset saattavat N-liiton ryhtytyä tukemaan P.-Vietnamiä muodostua kohtalokkaiksi.

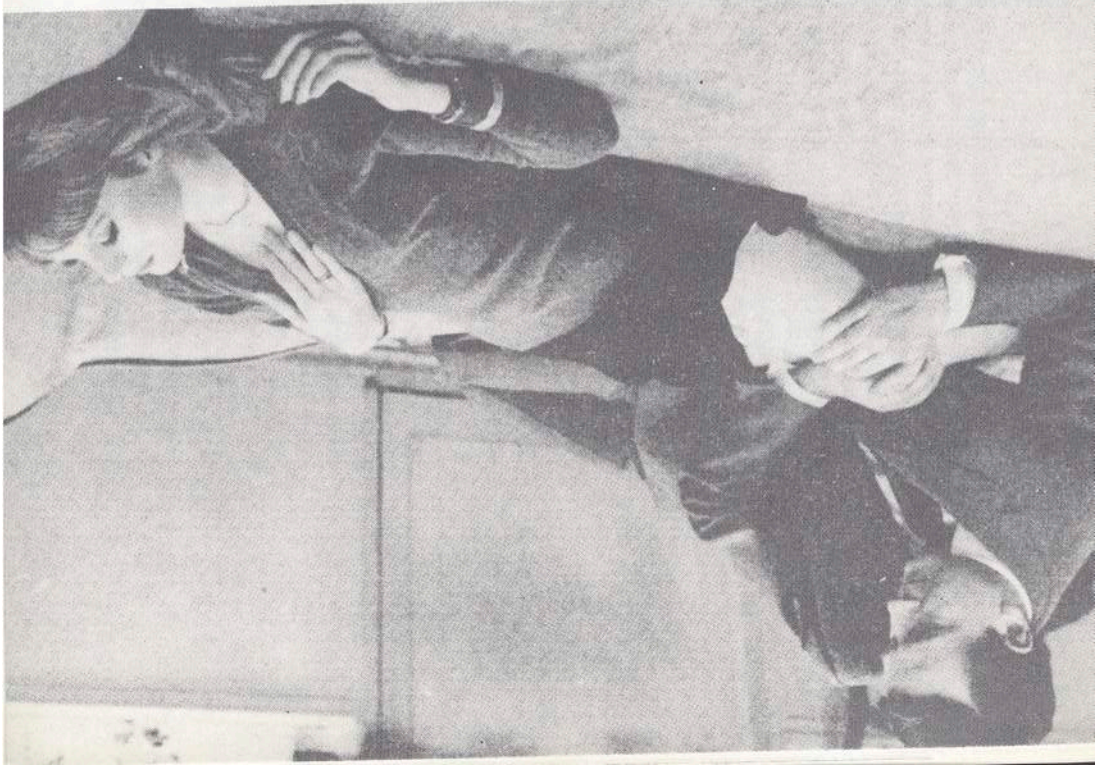
ps.

Viimeisin tieto Vietnamista:

"Amerikkalaiset ovat ryhtyneet pommikoneillaan hyökkäykseen P.-Vietnamin sotilaallisia kohteita vastaan". Mitähän pääministeri K. tuumii Hanoiissa? Suuren Neuvostoliiton mahtava pääministeri pienemmän pienessä pääkaupungissa. Velvoittavat sotilassopimukset lienee jo tehty. Terve menoa!

I. Susiluoto
8/2 - 65 e.p.p.

**pidättekö
pehmeästä
lihasta ?**

(teesi) Elokuva on hyöttyä vain sikäli, kun se on jonkun mentaliteetin selvä ilmaus. Mikäli elokuvan mentaliteetti on vastakkainen omamme kanssa on tilanne yhäti edullisempi. Voimme asettaa mentaliiteetit rinnakkain, antaa asenteiden muuttua ja hyöttyä palamistuloksista. Voimme panna myös kaksi ohjaajaa, näyttelijää tai elokuvaa kehään. Arpa osuu vastoinvaraisesti niiden tekijöiden kohdalle, joiden mentaliteetti on ilmeisin. Jos tiedostamme arvostelumme ja tingimme omakohtaisuudesta ulkokohtaisuuden kustannuksella, mentaliteettivaistomme voi turtua ja alamme kinastella toisarvoisuuksista.

Ranskalainen elokuvaperinne on sukurasittainen muttei hedelmätön. Perinne sinänsä ei muodosta mentaliteettia. Vasta se ja esim. Truffaut muodostavat symbioosin, jossa mentaliteetti sikiää. Truffaut tekee kaksi elokuvaa rakkaudesta. Perinne tekee kummastakin kolmoisdraaman. "Julesissa ja Jimissä" on kaksi miestä ja yksi nainen. Ystävyys on kantava tekijä. "Pehmeässä ihossa" on kaksi naista ja yksi mies - kantavaa tekijää ei ole. Molemmat kuvat osoittavat, että eri sukupuolten välillä ei löydy rauhanviitaa vaan epävarmuutta hetken hekumaa ja ristiriitaa, oli sitten kyseessä promiskuiteetti tai aviorakkaus. Vaikuttaa kevytkenkäiseltä, mutta mentaliteetin kannalta nämä kaikki draamattiset osatekijät ovat oleellisia.

Ranskalainen henkevyys luodaan köykäisesti, hienostuneesti, joku slaavilainen kiihkeä syvämielisyys on tipotiessään. - Missä määrin elokuvan neljäsatua kepposta ja humaani sävy pystyvät täyttämään Punaisen Ilmapallon ja saavat sen kohoamaan taivaalle merkinä ihmisestä, jää jokaiselle omakohtaisesti ratkaistavaksi. Julesin ja Jimin ehdoton

elämänmyönteisyys on tarttuvaa ja se tekee mentaliteetista kyllin poikkeavan ja kantavan, siis kilpailukelpoisen. Pehmeän ihon hallitseva tekijä on ihmisten rikkinäisyys, joka paikataan ehjällä elokuvalla. Se on paikoin liian realistinen paikoin liian kaunis ollakseen elokuvana täydellinen.

Jörn Donner tekee myös kaksi elokuvaa rakkaudesta. Ensimmäisen kompromissin hän tekee valmiistaan suomalaisena elokuvia Ruotsissa. "Syyskuinen sunnuntai" on toivotoman tosikkoluontoinen, ikävä ja tekninen elokuva. Se on taiteen arkipäivää, joka saa mielen apeaksi. Mentaliteetista on turha puhua, on vain harmaata ja harkittua melko modernia havaintojen tekemistä. Suomalainen elokuva ruotsalaisesta ranskalaisin keinoin.

"Rakastaa" on jo huomattavasti omakohtaisempi. Donner tunnustaa siinä kosmopoliittisuutensa ja snobbiutensa ottamalla puolalaisen näyttelijän Cybulskin mukaan kuvaan. Mainostemppeihin kuuluu selostus siitä, kuinka päänäyttelijät eivät ymmärrä toistensa kieltä, vaan ohjaajan on toimittava tulkina. Dandyn on vaikea olla tosikko ja niinpä Donner ottaakin tämän coctailin leikiten. Siinä hän omistuu ja "Rakastaa" voidaan pitää arvostelijoiden kannalta jopa tärkeänä elokuvana. Mikään suuri elokuva se ei ole. Se pystyy luomaan vain näennäismentaliteetin, joka perustuu sen yleismaailmalliseen aiheeseen.

Truffautin ja Donnerin kehityssuunnat rakkauten kuvauksissa ovat vastakkaiset. Lähtökohdat "Jules ja Jim" ja "Syyskuinen sunnuntai" ovat kaksi napaa. Kun Truffaut alkaa lähestyä Donneria, tulee hänestä realisti, ja kun Donner lähestyy Truffautia alkaa hän tehdä hyviä elokuvia.

Timo Kallinen

Pekka Peturka!

Olen nyt ollut teillä jo niin monta vuotta,
että voin aamot joutua meikäläisten mi-
nunkin mielestä mielen oireiden. Eilen tapasin
jokson joltakontoreiltoja, josta kaikki nuo-
kuiset perintömaan joutua meikäläisistä
jo joutua tapakanturista mielen oireista.
Tähtäti kaikki olemme joutua mielen oireista,
mutta meidän, että joutua mielen oireista
niille puolelle, josta joutua mielen oireista
eläköntömaan viime kausena.

Oireiden itäisiin, että on tavallista
muuta emmiä joutua mielen oireista, josta
loputus ja vanha joutua mielen oireista
tän mielen oireista, että itä joutua mielen oireista.
Olen kuitenkin joutua mielen oireista.
kitoaminen niistä, että itä joutua mielen oireista
joutua mielen oireista joutua mielen oireista,
ja joutua joutua mielen oireista, että joutua mielen oireista
muutenkäs joutua mielen oireista ja joutua mielen oireista
koko joutua mielen oireista joutua mielen oireista. Niin, että ei
ole joutua mielen oireista joutua mielen oireista
joutua mielen oireista; joutua mielen oireista on joutua mielen oireista
mutta joutua mielen oireista. Niin joutua mielen oireista on
ato ja joutua mielen oireista.

Peturka, kaikki edelle joutua mielen oireista
on joutua mielen oireista, ja joutua mielen oireista
ja, joutua mielen oireista joutua mielen oireista

min tai näin. Tämän kuitenkin ay-
väiti, että maailmiiet taltarimme, ja
karsimme, aikajärjettömien työmme ja
nebarkean värtimme eivät yllästä
voi tyhyllästä riä, minkä värti okeas -
kain olemme olemassa, minkä vuoksi
olamme. Vai onko tuo aqäto korollan
vain sen tähden, että "virkallinen loka"
ei korkean voi hyökkäystä eikä kunnat
munkaan korkeamman värtim olemas-
aakoa? Tämän sen kuitenkin värti
velvätti, että kieltoimme värti enkä
kullunka. Maallinen taltarim ei ole
tyhyllästä tyhyllästä tyhyllästä
virkassaan. Korkean värtimättömästi ja -
takin mure, jota ei jaks...
Pöytäkirja, eli ymmärrä minne värti -
min. Tämän värti värti värti värti
korkean vain samalle, jota värtim, ja jota,
min vain kulle, värtim värti värti.
Mikä olemme olemme, värtim värtim?
Ei ke värtimämme ole värtim värtim -
kä, että värtim värti värtim värtim?
ja kuitenkin, min värtim värtim, että
leim, min värtim värtim, värtim värtim.
Mikä värtim värtim värtim värtim värtim
"virkallinen" ?
Sinnu Jor

ORKESTERIT
MAINEENSA
KUKKULOILLA

Down town Dixie Tigers

ricky wahlstein
freddy andersson
sven o. svärd
pekka perjo
paul suominen
harry forelius
alph. roine

kornetti
klarinetti, sopr., sax.
pasuuna
piano
banjo
basso
rummut

Orkesterin perustaja ja johtaja on kornetisti Wahlstein. Hän innostui 8-vuotiaana. Samassa talossa asui joukko likkoja, joilla oli levysoitin ja levyjä. Levyt olivat huonoja, mutta hän löysi joukosta Louis Armstrongin Dianin. Sitä hän soitti soittamistiaan. Lopuksi likat suuttuivat ja rikkoivat levyn ja silloin W. itki.

Samassa talossa asui myös Johnny Forsssel, joka soitti rumpuja. Wahlstein ja Forsssel aloittivat yhdessä. 1955 Johnny F. perusti suomen ensimmäisen kitarabändin, johon lisäksi kuului hawaijinkitara. He soittivat silloista skiffle-musiikkia. Myöhemmin Johnny Forsssel ihastui Bill Haleyhyn ja nyt hänet tunnetaan iskelmälaulajana.

Wahlsteinin ylioppilasaikana oli Ruotsalaisella Kauppakorkealla The Storyville Stompers. Sen sielu oli entinen svenska norssi Martti Skogman. Kun

Storyville Stompers hajosi, kehoitti Skogman Wahlsteinia perustamaan oman koplan. Aika ei ollut kuitenkaan vielä kypsä. Oli vuosi 1957.

Jääkärikadulla oli siihen alkaen kuppila, jossa soitti dixiä The Original Saints. Wahlstein menikinne soittamaan toista kornettia. Sitäkään ei kesännyt kauaa, siellä oli joitakin tappeluja ja paikka suljettiin. Saints hajosi ja Wahlsteinia pyydettiin taas perustamaan.

Hankkeesta tuli totta vuonna 1959. Suomalaisella ja Ruotsalaisella Kauppakorkeakoululla oli urheilupäivät. Wahlstein kokosi illaksi Soutustadionille 12 miestä käsittävän Brass bändin, jossa oli aikaisempia kavereita. Siitä muodostui sitten Downtown Dixie Tigers eli DDT, ja syntymäpäivä siis on 20.9.1959. DDT on seitsemän miestä ja tuuraa-jat, jotka kaikki aina samaa jengiä.

Fasunisti Svärd aloitti 5-vuotiaan Pelastus-armeijassa. Soittaa yhtähyvin klassillistakin ja opettaa Käpylän Musiikkiopistossa itseään vanhempiakin. Joukon nuorin on 21 vuotta.

Freddy Andersson, bändin klarinetisti ja hammaslääkäri.

Vanhin Tiger on 33, nuorin 21, neljä on naimisissa. Ricky Wahlsteinilla on pikku tytär josta tulee pianisti.

DDT on soittanut melkein joka paikassa ja mainostanut verenluovutusta ja kumisappaita. He ovat usein soittaneet kuorma-auton lavalla ja tehneet lyhytfilmin.

Aikoinaan muuan vääpeli käveli Sateenkaarisaappaisissa Suomen päästä päähän. Helsingin rajalla oli DDT vastassa ja vääpeli saapui juhmallisesti.

Eräissä juhlissa taas Dixie Tigers soitti uimahuolissa 10:n metrin hyytelineellä. Muuan mies kiipesi ylös ja halusi soittaa bassoa. Tilanne oli tukala, kunnes mies putosi altaaseen.

Yksi parhaita paikkoja oli vaasan vapaudent-patsaan päällä. Hanken teki potkulaudalla-ajon maailmanennätyksen Helsinki-Vaasa. Downtown oli vastassa Vaasan torilla. Mutta kansaa oli niin paljon, että he joutuivat kiipeämään patsaan päälle. Eräs kaupungin isä nykäisi tuubansoitajaa lahkeesta ja käski DDT:tä alas. Tuubansoitaja astui häntä näpeille, huusi: "Kukas äijä te olette?" ja kaikki jatkui kuten ennenkin.

Parhaat paikat ovat Polin vintti ja Hankenin kellari. Paras dixie-kaupunki Turku.

Vanhosten autojen klubin vuosikatselmus ja viisi tuntia dixielandia auringon paahaessa.

Kun Louis Armstrong joukkoineen oli Suomesa, aloitettiin konsertin jälkeen pitää Adlonissa jamit. Trummy Young meni kysymään lupaa italialaiselta

ravintolatriolta. Italialaiset sanoivat, etteivät jamma amatöörien kanssa.

DDT soitti aikoinaan myös Expo-hallissa.

Bändin hyveet:

Soittanut joka vuosi ilmaiseksi sokeille ja kuuroille.

Kitarayhteistä on kokemukset hyviä, DDT:n basisti sanoi Resson geimien paussilla nähneensä ensimmäisen kerran koneen käynnissä. Paras kitarelevy on Route 66.

Old Housen lopettamisen jälkeen on jazzluola Downtownia suunniteltu. Huonetta ei kumminkaan saada ja rahoittaja puuttuu.

DDT on tehnyt levyn Killer Rag, joka oli Kahdeksassa kärkeissä kerran, kääntöpuoli on parempi.

Kysyttäessä oivaa miestä, sanottiin, banjoisti Suominen ja mr. Acker Bilk, Suomessa on klarinetisti Nalle Nyman, joka on eräs pohjoismaiden parhaita kautta aikojen, ja kutsutaan kiperissä paikoissa DDT:n mukaan.

Tiikerit käyvät oopperassa ja saavat vapareita em. banjoistilta, joka on samalla oopperan päällikön vastaja. Hän on kerran purjehtinut yksin Itämeren yli Göteborgista Helsinkiin, Guiseppe Verdi on dixielandille suuri ideain lähde.

He pitävät taistelusta ja pelkäävät silti vaimoiaan. He suosittavat kaikille George Lewisin bändiä, joka käy Suomessa yhdessä Baba Bues Viking Bändin kanssa. Tilanne on kulttuuritalolla, ja Suomesta on DDT mukana. Kaikki ovat sinne tervetulleita, kuten Downtown Dixie Tigers Ressuun.

Sitäpaitsi kun pasunisti kikka jäi kerran jyrän alle, oli Downtown Dixie Tigers haudalla ja soitti vanhan hymnin "Flee as a bird to the mountain".

Näin oli jo hyvä erota. Eikä Wahlstein itkenyt. Hymylikkää vain, vaikka talonne olisi tulossa.

rr

KIRJASTO

Teinikunnan kirjasto on uudessa sääntöehdotelmassa arkistoitu historiallisena dokumenttina. Seuraavassa pieni katsaus jo kauan unhossa maan-neen kirjaston sisältöön.

opastukseksi

Telinevoimistelu tänään

Pyhiltä tulla

Sillien kimpussa Islannin vesillä

Kansantajuinen fysiikka

Ihmisruumiin ihmeet

Viinan vaarat

Ei pidä ajatella

eläinten maailmasta

Mikrobien metsästäjät

Laulujoutsen

Kurkien taru

Valkoinen hevonen

Teinien kirja

Ristilukin arvoitus

kehitysromaaneja

Oppia ikä kaikki

Ja niin tuli kevät taas

Poika muuttuu mieheksi

Heittiöstä herraksi

Ylioppilaana, pappina ja
autonkuljettajana (H. Virkkunen)

humoreskeja

Iloitse kansani

Suomen sotalaitos

Papin perhe

Isoo miestä lapsettaa

absurdeja piloja

Mies, joka ei nukkunut

Suomen valtiotalous

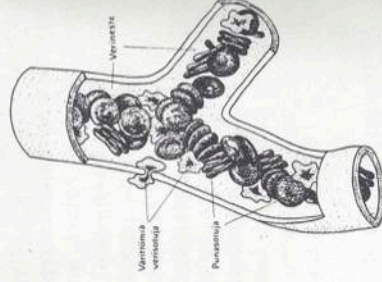
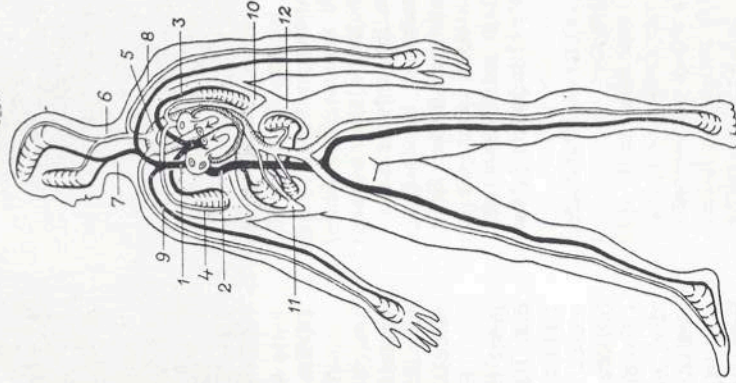
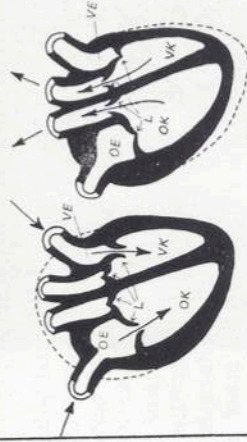
Ja Saara itki

Suomen mullistusajan miehiä

20

kk

RUUMIS JA KOULU -organismeja kumpikin

Leikkkaus verisuonesta (väkivasti suurennettuna).

Toisella on verenkiertojärjestelmä, toisella säätykierto - luokalta luokalle. Puhdas veri, puhdas solu, ensiluokkainen alkaa kiertää ruumiissa. Vähitellen veri tummuu koululaisen apaattinen veittousvoimistuu. Luokioasteella, laskimoissa on veri aivan sakeaa, tymepeä liejumaista nestettä. Ehkä plasmassa kysellään, minne ovat nuoruuden kukat menneet. Miksi meissä on tällaista jähmettynyttä hiilidioksidia, tapojen, urbaanisen elinympäristön ja ulkoläksyjen tuomaa sykkää niljaista ilmaa. Mitä me teemme tällä sakalla. Silloin kaikui suonissa huuto: "Se lähestyy." "Mikä, mikä," hemo-globiinit kysyvät. Tumat vastasivat: "Tutkimot ja tietenkkin." Niin nuoret tummuneet solut kääriytyen yhä syvemmälle niljaansa toistelivat: "Hyvin menee, luenpa hieman Asteja, hyvin menee."

Hetki koitti. Sydämen eteiseen astuttiin. Heidän suuret koepäivänsä olivat alkaneet. Pienet solut kimpoilivat kammiossa edestakaisin ja ylösalaisin. Tuloksia: solu 1 selvisi hyvin. Nilja auttoi sitä ja tiivistyi entisestään. Mutta solu kahdelle kävi huonomsti. Vaellusajan rietas elämä kostautui. Kammion vasemmasta alareunasta hiipi leukemia esiin ja alkoi riisua Pojan panssaria. Käden käänteessä sillä oli vain pienet ruudulliset lastenhousut ja lassa. Imu yltyi, sen peli oli pelattu. Veri pantiin pulloon odottamaan syksyä. Muut solut, jotka beauforteista piittaamatta olivat selviytyneet kurimukselta, eivät päässeetkään ulos vapauteen. Ne eivät puhdistuneet enää. Nilja kuroutui kaikki-

alle ja veti solupojat yhteen. Syntyi möykkyjä, suurenevia kinoksia. Ne kietoivat haarakkeensa lämpän ympärille. Se löi ja söi ja pingoitui äärimmilleen ja repesi. Kun temppeleissä muinoin. Haarakkeet lonkeroituivat edelleen, uusia soluja sidottiin, sydän täyttyi, veritulppa tuli, ihminen oli kuollut ihmisessä.

Mitä on tehtävä ruumiille. Ihmisoruumis tarvitsee tietyn kalorimäärän ja tietyt vitamiinit pysyäkseen kunnossa. Se käyttää nämä mahdollisimman tarkasti hyväkseen. Mutta kuona-aineita syntyy. Ne ovat aineita, joilla emme enää tee mitään. Ruumis yrittää poistaa niitä parhaansa mukaan. Aina kuitenkin jää jotain, joka samentaa veren, likaa solut ja turmelee sielun. Suonenisku olisi aiheellinen - pois kirkkohistoria, lyhyt matematiikka ja voimistelu. Tähän eivät soluja vartioivat ja karsinoivat bakteerit suostu. Verensiirtojako? aatehistoriaa, käytännön matematiikkaa ja lukiolaisille vapaaehtoista harrastuksiin vetoavaa urheiluvoimistelua, näiden seurauksina olisi sydämeen kaivettava kolo, kirkkohistorian reaalkysymykset pois ainakin, jotta solupoikamme pääsisivät osallistumaan uusin innoin elämän ihmeelliseen kiertokulkuun.

Mutta Molokit, bakteerien komentajat, sanoivat: "Pieni läppä, kirkkohistoriaa, ei muutoksia, Vanha Testamentti."

Solukoissa kiehuu, sana kiersi: "He aikoivat umpioida, tymyröidä meidät, eristää maailmasta, panna meidät fakkeina kulkemaan, me vaadimme sanomalehtitunteja, runoja kouluihin, aamuhartaudet ammattimiehille. Solupojat ja -tytöt saivat uusia vitamiineja ja huusivat nyt tietoisina itsestään ja tulevista purkitsemipolitiikasta: "Pian me riisumme kapalomme ja silloin on peräruiske paikallaan."

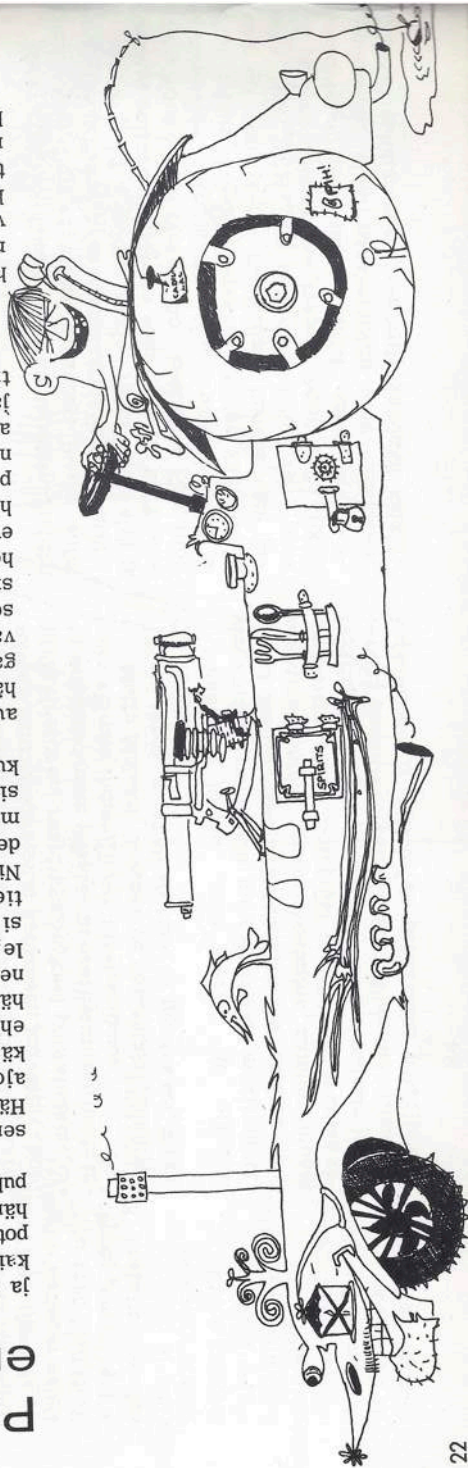
Pojken och den ensamma cadillacen

Kun eräs poika oli saanut huonon todistuksen ja möhlinyt muuttakin asiansa, hän päätti selvittää kaikki ylhäällä kertaa. Hän näki erään pampun antavan potkut autonkuljettajalleen ja päätti varastaa mieheiltä hänen autonsa, etenkin, koska koulussa oli juuri puhuttu autovarkauksista.

Niinpä hän yöllä hiipikin auton luo ja saikin sen haltuunsa käyttäytyään tunnin verran vohkeittään. Hän istui pehmeille polkureille, lähti ilikkeitä ja ajoi kiihkeittä ulos kaupungista. Tietämättä itsestään mitään hän ajoi pohjoiseen päin, aikomuksensaanaan ehkä päästä rajalle tai piiloutua metsiin. Aamuyöstä hän sai poliisit kimpunnansa. Hänen omistui eksyttää ne, mutta hän joutui ahdistetuksi eräälle metsätielle, ja siten pakomatka alkoi lähesyöpöpuun. Aluksi hän yritti puikkelehtimalla selvittää toiselle päädelle, mutta huomasi, että se oli hidasta ja turhaa. Niin hän ohjasi auton syrjäpuolelle muutamien puuden taakse, sammutti valot ja jäi odottamaan aamua käyttäen hyväkseen auton kaikkea mukavuuksia, parti poliisiauttoa meni yöllä ohitse, mutta kukaan ei huomannut Cadillacia.

Aamun tullessa tuli myös poliisi, joka käveli auton luo ja alkoi puhua pojalle. Poika puhalsi savua hänen silmiinsä ja sanoi haluavansa kunnan rangastuksen. Poliisit ottivat auton ja veivät pojan vankilaan. Häntä kuulusteltiin, muttei saatu paljoa selville kunnan rangastuksen hän oli vähällä saada, sillä hänet vietiin tuomokäpitiin eteen ja uhattiin heittää ihmään. Nyt oli asia kuitenkin niin hyvin, että pojalla oli paljon hyviä kavereita, jotka saivat hänet vapaaksi. He yksinkertaisesti kävelivät ka-pituuihin ja veivät kavereinsa mennessään tuomarin edestä, sillä siisti. Pohatta on jo saanut autonsa takaisin ja ajellee sillä edelleenkin. Poika ja ystävät elävät tuhansien samanlaisten joukossa ties missä.

HUVA A J O U L U A
ALAKA I T K E
EN M A K K A A N O L E. N I I N K U I N
M U U T. J A M U N N I N I S Ä K U O L I.

tomaatti

Koko kaupunki tiesi että Beatlesit soittaisivat lauantaina Cavernissa. Jos he onnistuisivat, heistä tulisi kuuluisia, jos he taas munaisivat, olisi kaikki lopullisesti hukassa. Useimmat pitivät heille salaa peukkuja, mutta muut kitarabändit kadehtivat heitä, sillä kilpailu oli kova. Niinpä he lyöttäytyivät yhteen ja päättivät mennä viheltämään Beatlesit ulos. Jotajaksi he valitsivat erään tunnetun hyvän jazzin ystävänsä, sillä hän piti jazzista, inhosi Beatleseja ja kilpailu oli todella kova.

Lauantaina Cavern olikin tupaten täynnä. Beatlesit tulivat lavalle kovin hermostuneina, mutta pääsivät myöhemmin vauhtiin. Miehen annettua merkin alkoivat kaikki viheltää, huutaa ja tömistellä. Se ei Beatleseista ollut kuitenkaan mitään erikoista ja he alkoivat vain pelleillä ja huudella kehoituksia toisilleen. Pian monet siirtyivätkin Beatlesien puolelle, ja sieltä täältä alkoi kuulua eläköönhuutoja.

Kun mies sen huomasi, hän meni ja heitti Beatleseja tomaatilla. Tomaatti osui suoraan John Lennonin otsaan, kun hän lauloi parasta kappaletaan twist and shoutia.

Silloin tuli niin hiljaisista, että saattoi kuulla kellojenkin raksuttavan. Kukaan ei uskaltanut äänestääkään ja Beatlesit tunsivat itsensä pettynneiksi. Kaikki muuttuivat alakuloiseksi ja alkoivat vilkuilla ympärilleen. Mutta silloin John Lennon, jonka naama oli tomaattipöperön peittämä, nosti hattuaan ja huusi: "Arvatkaa kuka?" Niin kaikki huusivat ilosta, heittivät miehen ulos ja bailuista tuli niin hyvät, ettei loppua tahtonut tulla ollenkaan. Kaikki olivat yltä päältä tomaattimehussa ja sanoivat toisiaan kavereiksi. Hauskinta oli kuitenkin Beatleseilla ja tästä päivästä lähtien he sitten olivatkin maailman paras POP-bändi, sanokoot mitä sanovat.

Twist and shout soitettiin 10 kertaa.

pullanmuruista tehty kaulanauha

Merimies istui vierassa maassa merimieskapakan portailla ja söi pullaa. Kun hän oli syönyt sen, hän otti taskustaan kukkaron ja kukkarostaan pätään piikkilankaa ja neulan. Sitten hän pani langan neulaan, poimi pullanmurut portailta, pujotti ne lankaan ja teki kaulanauhan.

Merimies istui vierassa maassa vieraan merimieskapakan portailla, ja ilta oli myöhäinen. Miten merimiehen sitten kävi, on jo toinen tarina, mutta kaulanauhan hän pani kirjoknuoreen ja lähetti sen kotiin kullalleen. Kun kaulanauha tuli perille, oli merimies jo jossain muualla. Kulta otti kaulanauhan, josta oli tullut kova ja kuiva matkan aikana. Hän päätteli merimiehen pysyneen uskollisena sekä olevan edelleen hyvä mies ja ripusti sen tyytyväisenä kaulaansa.

rr

UUSI SAVONAROLA

Urho Käki
kaiken näki

Yhteiskuntamme tila on vakava, sanotaan. Mistä saada lääkäri, uusi Savonarola? Muuan ratkaisu olisi maalaisjohtoinen sivistysvaltio. Outo väite, ehkä perustelen hieman. Maalaisliiton johtavissa periaatteissa mainitaan seuraavaa: "Me haluamme yleisen kansalaiskunnan kohottamista kaikilla elämän aloilla, niin että rehellisen työn kunnia nousisi, lainkunnioitus ja kansalaisten usko rehellisen elämän arvoon vakautuisi sekä kansallinen yhteistunto kasvaisi."

Miksi juuri maalaisliittolaiset ovat erikois- asemassa? Eikö muillakin puolueilla ole samanlaisia lupauksia? Jatkan: maalaisväestön, jonka keskuudessa elämällä on luonnomukaisempi, terveempi, kehitys- ja valistuskypisempi sekä kaupunkitottumuksista vapaampi pohja, on päästävä entistä ratkaisevammalla tavalla vaikuttamaan sivistys-, yhteiskunta- ja talouselämän kulkua. Tämä olisi tehtävä, jotta vältettäisiin se taloudellinen, yhteiskunnallinen ja siveellinen vararikko, jonka kapitalismin ja sosialismin välinen taistelu on aiheuttanut.

Minkälaiseksi sivistyselämä sitten tulisi? Sivistyselämä on kehitettävä yksinkertaiseksi, raittiiksi ja terveeksi. Opin ja käyttäytymisen rinnalle on entistä päätäväisemmin asetettava sivistyneen kansalaisen velvollisuudeksi siveellinen elämä ja uhrautuminen yhteiseksi hyväksi. Maaseudun sivistysviljelyksen erikoismahdollisuudet ja tarpeet huomioottaen on ryhdyttävä tällä pohjalla luomaan omintakeista, ajan vaatimuksia vastaavaa itsenäistä sivistystä, joka vapautuneena rappauteensa olevan suunnan holhouksesta kykenee antamaan kansalle sellaiset elämän ihanteet, että ne voivat koota nousvat polvet yhtenäiseen ja tulevaisuuteenluotoavaan toimintaan.

Maalaisliitto kutsuu kaikkia niitä kansalaisia, joille tässä esitettyjen periaatteiden pohjalla tapahtuva kansallisen elämämme uudistus on sydämen asia. Näin kutsui Savonarola Italian kansaa. Näin kutsuu uusi Savonarola Suomen kansaa.

kk

Talonpoikaissäätö papiston ja aateliston nujertamana.

Talonpoika kiipeää ylönnmä.

Toimitusta on lyöty allaolevalla kirjeellä päähän

Edellisissä Pärskeissä oli pääkirjoitus N:o 3 "Silmänilo", josta muutamia otteita: "Ovatko ne positiivisia vai negatiivisia, on....." "Valinta-peruste tangeeraa ranskalais-suomalaisen koulun....." Sitten ote kirjoituksesta "Nyky musiikin ymmärrys": "Modernin musiikin edustajat väittävät, että melodia on dominoivana elementtinä heidän musiikissaan, jopa....." Lisäksi samassa kirjoituksessa oli vielä sellaisia sanoja kuin tonaalisuus, synteeettinen jne. Mutta sokeri pohjalla, otteita kirjoituksesta, joka käsitteli H. Boschia: "Hän yhdisti tunteen, mielikuvituksen ja keskiajan kirkon skolas-tisen symboliikan taiteeksi, jota....." "Moraa-tuksia ja uskonnollisia allegorioita tehdessään....." "Tuo outo selkeys on seuraus loogisesta pessimis-tistä." "He ovat molemmat dynaamisia konservatiiveja, jotka....."

Arvon toimittajat ja kirjoittajat. Pärskeet ei ole pelkästään yläluokkalaisten lehti. Lehteä myydään myös alimmille luokille, joiden oppilaat koettavat sitten selviytyä tonaalisuudesta, tangeerauksesta, symboliikasta, dynamiikasta ja muista hienouksista. Nuorimmat eivät kieltäne tajua, ja ne vanhemmat ressurit, joilla on vähänkin ajattelukykyä (sellaisiakin ressurit kuulemma on), eivätkä ole täysin kirjoitustenne kielellisen asun huippusivistyksellisyiden sokaisemia, hymähtävät tuollaisellekstilille. Tuollainen sivistysanojen käyttö tekee lukijan sellaisen vaikutuksen, kuin kirjoittaja tekisi tarinaansa sivistysanakirja vieressään. Muutamia näistä sanoista ei ole edes koululaisen sivistysanakirjassa, joten ne alkavat tuntua aika haetuilta, etenkin kun monilla on hyvät vastineet Suomen kielessä.

Tulee väkisin ajatelleeksi, että kirjoittajat yrittävät olla ylihienoja, ja osoittaa tietojaan ja sivistyneisyyttiään. Luulisin kuitenkin, ettei tällainen

sivistysanojen käyttö ole edes pienempien osatekijä todellisessa sivistyksessä, joka vaatii muutakin, kuin pelkän hienostelun. Tekstin arvoon vaikuttaa kuitenkin enemmän sen sisältö, kuin sen kirjallinen toteuttaminen. Koska yleisenä sääntönä on se, että sivistysanojen käyttö olisi niin vähäistä, kuin mahdollista, niin mielestäni Pärskeitten pitäisi seurata samaa linjaa.

olanylilukija

Sanastoa toisaalla lehdessä olevaan kirjoitukseen "Pidätkö pehmeätä lihasta?"

- mentaliiteetti (lat.mens=sielu)= yksilön tai yhteisön henkinen perussävy, ajatustapa, omalaatuisuus, mielen- hengenlaatu.
- omakohtaisuus = subjektiivisuus
- ulkokohtaisuus = objektiivisuus.
- symbioosi = kahden eri eliölajin yhdyselämäksi muodostunut suhde, josta on hyötyä molemmille osapuolille.
- promiskuiteetti = sukupuolien välinen vapaa yhteiselämä, yhteisvaimoisuus -miehisyy.
- humaani = inhimillinen, sivistynyt, sävyisä, suvaitsevainen, leppeä.
- kompromissi = riidanalaisen asian ratkaiseminen molempipuolisilla myönnytyksillä.
- Kosmopoliitti = maailmansansalainen, henkilö, joka ulkomaillaolekelun perusteella on irtautunut kansallisesta erikoisuudestaan tai joka ei ajattele kansallisesti.
- snobbi = hienostelija, keikari.
- dandy = muotinarri -leijona
- coctail = on useista väkijuomalajeista ja eri karvasaineista sekoitettu, tav. jäähdytettyä tarjoiltava juoma.
- realisti = tosikko

(toim.huom.)

XXXIV RALLYE AUTOMOBILE MONTE-CARLO JANVIER 1965

Niinkauan kuin autojen nopeuskilpailuja on pidetty on maailma arvostanut niitä kutakin eritavalla. Toiset kilpailut kiinnostavat vain harvoja, kenties asiantuntijoita, toisia, kuten Le Mansia eivät tule katsomaan vain isä ja poika, vaan koko perhe.

Tällainen arvojärjestyks vallitsee myös rallien keskuudessa - Monte Carlo, perinteellinen "kuningasralli" saa enemmän huomiota osakseen kuin jokin toinen kenties vaikeampikin kilpailu. Sanomalehdistö seurasi nytkin 16.-21.1. päivien tapahtumia Alpeilla tarkoin, ja voittaja julistettiin kissankokoisin kirjaimin. Juuri tällainen suhtautuminen antaa voitolle paljon merkitystä - voittaja ei ole pelkäänsä suuren ja vaikean kilpailun voittaja, vaan lisäksi hän toimii erinomaisena PR-miehenä (PR = public relation). Hänestä kirjoittavat lehdet, hän esiintyy televisiossa, hän kiertää autonäyttelyissä. Ja tuo mies oli tänä vuonna suomalainen Timo Mäkinen.

Myös Simo Lampinen ajoi Jyrki Ahavan kanssa hienosti ja pääsi 24:lle sijalle. Kolmas suomalaispari Vilkas-Paroma sijoittui 32:nneksi, ja lisäksi he voittivat luokkansa 2000-2500 cc. Helposti ei näitäkään sijoja saatu, sillä kun maailman valiot mittelevät keskenään, on sekä taito että kova työ välttämätöntä. Luokkavoittajaparin kartanlukija Olli-Pekka Paroma kertoili suuren kilpailun kulusta seuraavaa:

Kun MC-järjestelytoimikunta on lähettänyt ohjeet tulevaa rallia varten, on syytä heti katsoa, mitkä ovat luokat ja kertoimet, että osaa valita, kannattaako ajaa 1, 2, vai 3. ryhmän autolla. Näitä kertoimia muutetaan vuosittain paljon, tänä vuonna ne suosituvat GT-autoja, niinpä myöhästymisajan sisällä perille tulleista 22 autosta peräti 11 oli GT- ja urheiluautoja. Alustava ilmoittautuminen täytyy lähettää jo marraskuun 11. päivänä. Siinä on jo ilmoitettava auton merkki ja moottorin tilavuus, mutta ryhmää ei tarvitse vielä ilmoittaa, sen voi ilmoittaa myö-

hemmin. Laskimme kertoimen avulla, että meidän olisi edullisinta lähteä 1. ryhmän Mercedes-Benz 220 SE:llä. Automme oli luokassa 7, 2000-2500 cc. Tässä luokassa ajoi muutamia Mercedesejä, Volgat ja joitain isoja englantilaisia autoja. Meidän autossamme oli n. 190 hv (DIN). Siinä oli tavallista pienempi välitys perässä, joten huippunopeus oli n. 180. Serpentiineissä oli kakkosvaihde eikä kaikkein tärkein, ja meillä onnistuikin välityksen valinta erinomaisesti.

Menestyksen edellytyksenä on ehdottomasti harjoittelu. Toiset viipyivät reitillä parikin kuukautta, me olimme siellä muutaman viikon. Kun ahkerasti ajoimme, ehdimme käydä jokaisen pikataipaaleen viisi tai kuusi kertaa läpi, lisäksi ehdimme ajaa vaikeita matkoja pariin kertaan. Tänä vuonnahan tiedettiin jo etukäteen matkojen ratkaiseva merkitys keleistä riippumatta. Suomalaiset olivatkin kiinnittäneet niihin paljon huomiota.

Kartanlukija joutuu tekemään harjoittelun aikana tarkat muistiinpanot, ns. matkamuotit koko matkareitistä. Pikataipaaleita on niin vähän, että ne olisi syytä harjoitella ajamaan muistin avulla. Matkoilla on syytä merkitä jokainen tienhaara, ettei itse kilpailun aikana tarvitse turhaan miettiä. Kaupungeissa on yleensä poliiseja viittomassa reittiä, mutta joissain suurissa kaupungeissa saivat kilpailijat ajaa aivan oman onnensa nojassa. Esim. Bo Ljungfeldt teki matkamuotit myös Itä-Saksan, Puolan ja Tšekkoslovakiassa, mutta näissä maissa oli yleensä hyvä viittoitus. Eri öljy- ja bensiiniyhtiöihin myös valmistavat tällaisia nuotteja, ja annat sitten ilmaiseksi ajajille, jotka käyttävät heidän merkkiään. Ne ovat kyllä hyviä ja luotettavia.

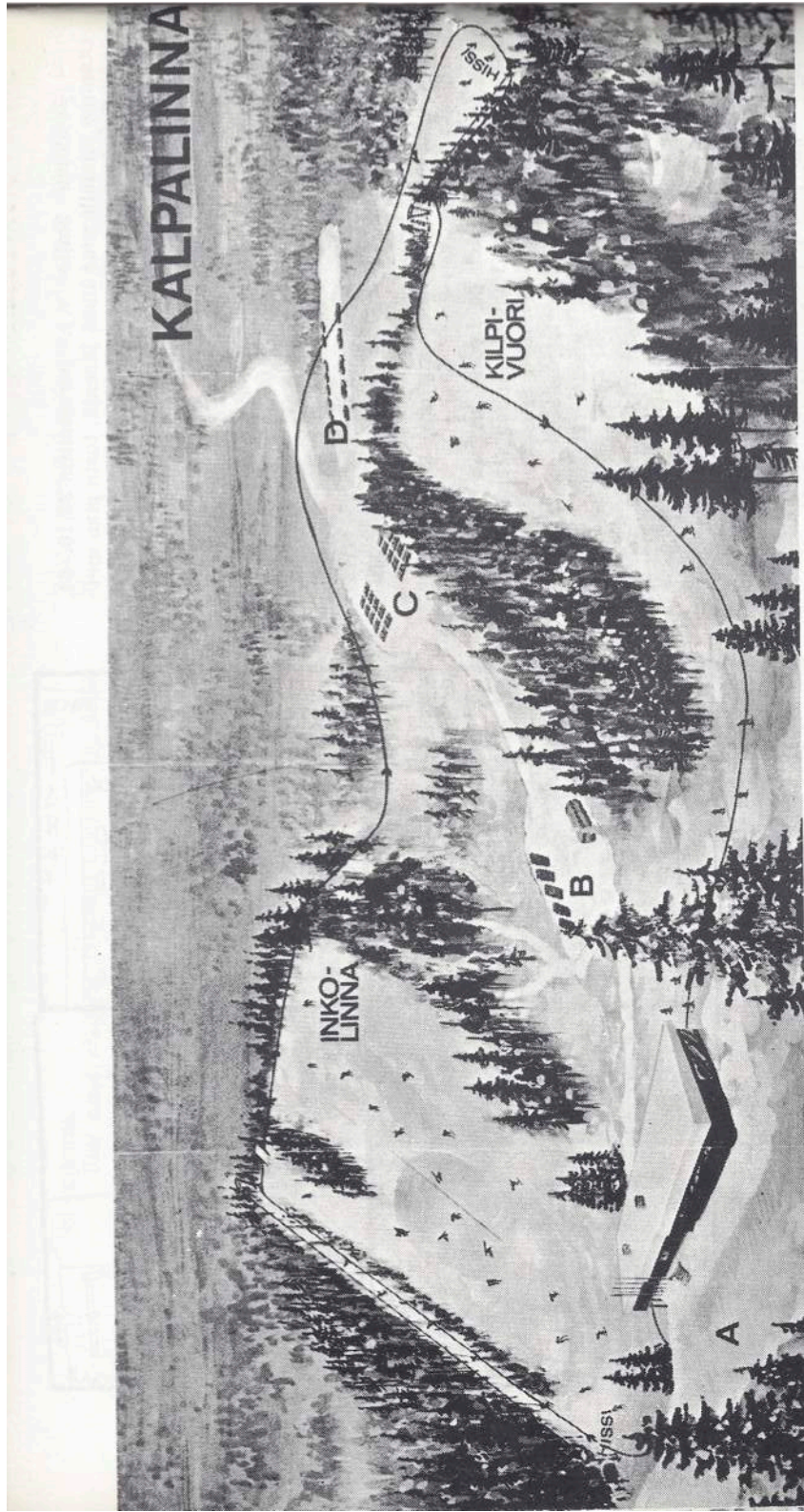
Renkaiden valinta on MC-rallissa erittäin tärkeä asia. Meillä oli Vilkkään itsensä suunnittelemat renkaat, hän oli teettänyt oman pinnan, joihin oli kiinnitetty erikoisnastat. Meillä oli mukana noin 45-

50 rengasta. Huoltoautoina oli kaksi Vilkkään omaa autoa, huoltomiehistö oli jo edellisinkin vuosina ollut MC:ssä juuri Vilkkään huoltoautoissa. Huolto sujuikin koko matkan aikana erittäin hyvin. Auton tankkaaminen kesti juuri yhtä kauan kuin kahden renkaan vaihto. Niinpä ratkaisusuudella jokaisessa tankkauspaikassa vaihdettiin Mercedes-tekonaakaa. Lisäksi oli käytettävissä Mercedes-tekonaakaa huoltoauto ja monia muita, jotka tarkistivat sytytystulppia, renkaita, öljyjä yms., mutta niitä me emme tarvinneet.

Itse kilpailu alkoi 16.1. Lähtöpaikkamme oli Tukholma. Jo ilmoittautumisen yhteydessä kysyttiin ajajilta, haluavatko he käyttää englantia vai ranskaa. Olimme ilmoittaneet englannin, mutta kun jo Ruotsissa alkoi tulla aikatauluihin muutoksia ja uusia ohjeita, olivat ne kaikki poikkeuksetta ranskaksi.

Matkaosuus Itä-Saksan, Puolan ja Tšekkoslovakiassa läpi oli hyvin mielenkiintoinen. Onhan siellä toki harvinaista nähdä niin paljon länsimaisia autoja. Niinpä pitkin yötäkin, kun ajoimme kaupunkien läpi, olivat kadunvieret mustanaan ihmisiä. Tauko- paikoissa oli valtavasti ihmisiä. Kaikenlaisia pieniä lahjoja tuotiin autoon kontrolloijaseleillä. Ranskan puolella oli taukopaikoissa aina tarjolla ilmaista shampanjaa, broileria ja kaikkennäköistä ruokaa. Sai syödä ja juoda niin paljon kuin halusi. Juomisestahan siellä ei tullutkaan paljon mitään ... muuta kuin limonaa.

Oli hyvin tärkeää, että se joka ajoi pikataipaaleet, sai nukkua matkatoi-paleiden aikana. Niinpä Timo Mäkinen ja Onni nukkuivat Luxemburgista lähtien ja me Paul Easterin kanssa ajelimme matkoja peräkkäin. Timo oli nukkunut 6 tuntia ja Onni sai myös nukkua noin 6 tuntia. Meillä oli mukana virkistäviä pillereitä, mutta emme käyttäneet niitä matkojuoksilla, koska jos niitä käyttää liikaa, saattaa niillä olla kuntoa heikentä-

Kalpalinna — pujottelukeskus iloisia ja reippaita ihmisiä varten. Paikka jossa nykyaikainen ihminen, kokonainen perhe voi mukavasti irroittautua normaalielämän kiireisestä sykkeestä. Kalpalinnan lumiset

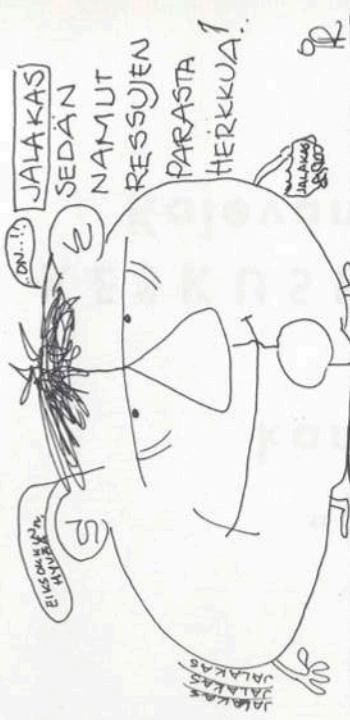
rinteet suovat mahdollisuuden terveelliseen ja vauhdikkaaseen ulkoiluun. Lumitykkien ansiosta ovat lumiolosuhteet varmimmat koko Etelä-Suomessa.

Punainen kulma merkitsee korkeaa takuulaatua. Lukekaa etiketin takaa mitä pullo sisältää.

HARTWALL
tuo veden kielelle

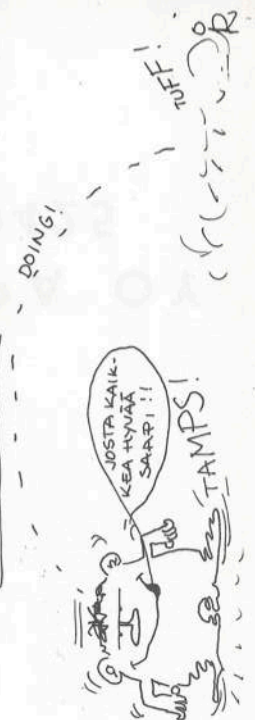

JALAKAS
SEDÄN
NAMUT
RESSUJEN
PARASTA
HERKKUUA!

KAIKKI LUKEVAT.

PIENI POKKAISU PORTILTA, JA OLET
Martassa

koulukirjat

koulutarvikkeet

kaikki samasta paikasta

koulun portilta

kuusikymmentä~~kuusi~~ metriä
KAKSI

"ressulaisten"
kantakirjakauppa

KESKUSKIRJAKAUPPA OY
Kalevankatu 6, puh.30425